

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση της Commissione tributaria provinciale di Siracusa (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Enzo Di Maura κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Siracusa

(Υπόθεση C-246/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Βάση επιβολής του φόρου — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρο 11, Γ, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο — Περιορισμός του δικαιώματος μείωσης της βάσεως επιβολής του φόρου σε περίπτωση μη καταβολής του τιμήματος από τον αντισυμβαλλόμενο — Περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτουν τα κράτη μέλη κατά τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη — Αναλογικός χαρακτήρας της περιόδου προχρηματοδότησεως από την επιχείρηση]

(2018/C 022/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria provinciale di Siracusa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Enzo Di Maura

κατά

Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Siracusa

Διατακτικό

Το άρθρο 11, Γ, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι κράτος μέλος δεν δύναται να εξαρτά τη μείωση της βάσεως επιβολής του φόρου προστιθέμενης αξίας από το ότι απέβη άκαρπη συλλογική διαδικασία εάν η διαδικασία αυτή ενδέχεται να έχει χρονική διάρκεια υπερβαίνουσα τα δέκα έτη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 260 της 18.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 16ης Νοεμβρίου 2017 — Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-250/16 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Ρήτρα διατησίας — Έκτο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2002-2006) — Απόδοση μέρους των καταβληθέντων στην αναιρεσείουσα ποσών — Κατ' αποκοπήν αποζημιώσεις]

(2018/C 022/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (εκπρόσωπος: M. Núñez Müller, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και F. Moro)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει τη Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH στα δικαστικά έξοδα

(¹) EE C 222 της 20.6.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston κατά T. G. Brosnan

(Υπόθεση C-251/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο α', και άρθρο 13, Β, στοιχείο ζ' — Απαλλαγή από τον ΦΠΑ των μη περιλαμβανόμενων στο άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο α', παραδόσεων κτιρίων και του συνεχόμενου εδάφους — Αρχή της απαγορεύσεως καταχρηστικών πρακτικών — Εφαρμογή της εν λόγω αρχής στο εσωτερικό δίκαιο ελλείψει εθνικών διατάξεων μεταφοράς της — Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης]

(2018/C 022/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

κατά

T. G. Brosnan

Διατακτικό

- 1) Η αρχή της απαγορεύσεως καταχρηστικών πρακτικών έχει την έννοια ότι δύναται, ανεξαρτήτως εθνικού μέτρου που να την θέτει σε ισχύ στην εσωτερική έννομη τάξη, να εφαρμοστεί άμεσα προκειμένου να μην τύχουν απαλλαγής από τον ΦΠΑ πωλήσεις ακινήτων, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν πριν από την έκδοση της απόφασης της 21ης Φεβρουαρίου 2006, Halifax κ.λπ. (C-255/02, EU:C:2006:121), χωρίς να αντιτίθενται σε αυτό οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 2) Η έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι, στην περίπτωση που οι επίμαχες στην κύρια δίκη πράξεις αναχαρακτηριστούν κατ'εφαρμογήν της αρχής της απαγορεύσεως καταχρηστικών πρακτικών, όσες εξ αυτών των πράξεων δεν συνιστούν καταχρηστική πρακτική δύναται να υπαχθούν στον φόρο προστιθέμενης αξίας βάσει των σχετικών διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας που προβλέπουν τέτοια υπαγωγή.
- 3) Η αρχή της απαγορεύσεως καταχρηστικών πρακτικών έχει την έννοια ότι, προκειμένου να κριθεί, βάσει της σκέψεως 75 της απόφασης της 21ης Φεβρουαρίου 2006, Halifax κ.λπ. (C-255/02, EU:C:2006:121), εάν ο κύριος σκοπός των επίμαχων στην κύρια δίκη πράξεων είναι η εξασφάλιση φορολογικού πλεονεκτήματος, πρέπει να ληφθεί υπόψη αυτοτελώς ο σκοπός των συμβάσεων μισθώσεως που προηγήθηκαν των επίμαχων στην κύρια δίκη πωλήσεων ακινήτων.
- 4) Η αρχή της απαγορεύσεως καταχρηστικών πρακτικών έχει την έννοια ότι παραδόσεις ακινήτων όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη είναι ικανές να έχουν ως κατάληξη την εξασφάλιση φορολογικού πλεονεκτήματος αντίθετου προς τις σχετικές διατάξεις της έκτης οδηγίας 77/388, εφόσον τα εν λόγω ακίνητα δεν είχαν, προ της πωλήσεώς τους σε τρίτους, χρησιμοποιηθεί πραγματικά από τον ιδιοκτήτη ή τον μισθωτή τους. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν η περίσταση αυτή συντρέχει στη διαφορά της κύριας δίκης.